

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð fyrir vatnsveitur sveitarfélaga nr. 421/1992, sbr. reglugerð nr. 175/1994.

1. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 6. gr. reglugerðarinnar:

a. a-liður orðast svo:

Vatnsgjald: Gjald sem sveitarstjórn leggur á eigendur fasteigna er geta notið vatns frá vatnsveitu sveitarfélagsins í samræmi við 7. gr. laga nr. 81/1991, sbr. lög nr. 149/1995, og ætlað er ásamt öðrum tekjum að standa straum af stofnkostnaði og rekstri vatnsveitu.

b. e-liður orðast svo:

Aðalæð: Vatnslögn sem liggur frá vatnsbóli að miðlunarstað þáðan sem stofnæðar dreifast til einstakra hverfa og dreifiðar eru lagðar frá.

c. f-liður orðast svo:

Dreifæð: Vatnslögn sem liggur frá stofnæð og ætlað er að flytja vatn um einstakar götur eða opin svæði.

d. g-liður orðast svo:

Heimæð: Vatnslögn sem liggur frá dreifiæð og ætlað er að sjá einstökum notendum fyrir vatni.

2. gr.

Við 7. gr. reglugerðarinnar bætist ný málsgrein er orðast svo:

Tekjum vatnsveitu samkvæmt reglugerð þessari skal varið til að standa straum af stofnkostnaði og rekstri vatnsveitu.

3. gr.

9. gr. reglugerðarinnar orðast svo:

Sveitarstjórn er heimilt að heimta vatnsgjald af öllum fasteignum er vatnsins geta notið og skal við það miðað að gjaldið ásamt öðrum tekjum standi straum af stofnkostnaði og rekstri vatnsveitu.

Álagningarstofn vatnsgjalds skal vera afskrifað endurstofnverð húss og mannvirkis margfaldað með markaðsstuðli fasteigna í Reykjavík samkvæmt matsreglum Fasteignamats ríkisins, sbr. 3. gr. laga um tekjustofna sveitarfélaga nr. 4/1995. Stofn til álagningar vatnsgjalds á aðrar fasteignir skal vera fasteignamat þeirra.

Nú liggur matsverð fullfrágenginnar fasteignar eigi fyrir við álagningu vatnsgjalds, en fasteign hvort sem hún er fullfrágengin eða ekki getur notið vatns frá vatnsveitu og er þá sveitarstjórn heimilt að ákveða upphæð vatnsgjaldsins með hliðsjón af því hver verður líklegur álagningarstofn fullfrágenginnar eignar. Ber þá að taka mið af fasteignamati sambærilegra fasteigna í sveitarfélaginu. Verði ágreiningur um gjaldstofn samkvæmt þessari málsgrein skal vísa honum til úrskurðar Fasteignamats ríkisins. Þeim úrskurði má skjóta til yfirfasteignamatsnefndar ríkisins. Úrskurðum nefndarinnar má skjóta til dómstóla.

Sveitarstjórn ákveður upphæð vatnsgjalds að fenginni tillögu stjórnar vatnsveitu og má það nema allt að 0,3 hundraðshlutum af álagningarstofni. Sveitarstjórn er heimilt að ákveða hámark og lágmark vatnsgjalds miðað við rúmmál húseigna.

Þrátt fyrir ákvæði 2.-4. mgr. greinar þessarar er sveitarstjórn heimilt að miða vatnsgjaldið við fast gjald auk álags vegna stærðar fasteignar og/eða notkunar samkvæmt mæli. Álagning samkvæmt málsgrein þessari má þó aldrei vera hærri en segir í 4. mgr. þessarar greinar.

Gjalddagar vatnsgjalds skulu vera þeir sömu og gjalddagar fasteignaskatts í sveitarfélaginu og skal innheimtu vatnsgjalds hagað á sama hátt og innheimtu fasteignaskatts, sbr. 4. gr. laga nr. 4/1995.

4. gr.

2. mgr. 11. gr. reglugerðarinnar orðast svo:

Sveitarstjórn/vatnsveitan lætur þeim er greiða skulu aukavatnsgjald eða vatnsgjald samkvæmt mældri notkun í té viðurkennda vatnsmæla.

5. gr.

12. gr. reglugerðarinnar orðast svo:

Til þess að standa straum af kostnaði vatnsveitu við lagningu heimæðar frá dreifiæð í stofnkrana húss og uppsetningu hans skal fasteignareigandi greiða heimæðargjald. Sveitarstjórn ákveður upphæð heimæðargjalds, sbr. 3. gr. reglugerðar þessarar, og skal gjaldið miðað við gerð, stærð og lengd heimæðarinnar. Má gjaldið nema allt að meðalkostnaði við lagningu heimæða í sveitarfélaginu, þ.e. miðað skal við að fasteignareigandi greiði jafnaðargjald fyrir lagningu heimæðar en ekki beinan kostnað við lagningu tiltekinnar heimæðar að sinni fasteign.

Gjalddagi heimæðargjalds skal ákveðinn í gjaldskrá, sbr. 16. gr. reglugerðar þessarar, en gjaldið getur þó fyrst fallið í gjalddaga við útgáfu byggingarleyfis eða úthlutun lóðar sem er í eigu sveitarfélags.

6. gr.

Við 16. gr. reglugerðarinnar bætist nýr málsljóðandi: Sveitarstjórn/vatnsveitan skal auglýsa gjaldskrána og breytingar á henni á þann hátt sem venja er að birta opinberar auglýsingar í sveitarfélaginu.

7. gr.

17. gr. reglugerðarinnar orðast svo:

Sveitarfélag er eigandi vatnsveitu þess. Sveitarstjórn sér um alla uppbyggingu vatnsveitu sveitarfélagsins, þ.e. virkjun vatnsbóla, lagningu vatnsæða, þ.e. aðalæða, dreifiæða og heimæða, auk byggingar annarra mannvirkja, sem nauðsynleg kunna að vera til reksturs veitunnar, svo sem dælustöðva og miðlunargeyma. Sveitarstjórn/vatnsveitan annast og kostar viðhald þessa.

8. gr.

Við reglugerðina bætist ný grein sem verður 18. gr. og orðast svo:

Heimæðar, sem lagðar hafa verið fyrir 1. janúar 1992 og liggja yfir einkalóðir, verða eign vatnsveitu sveitarfélags í framhaldi af endurnýjun vatnsveitunnar á þeim, þ.e. þegar sveitarstjórn/vatnsveitan stendur straum af kostnaði við endurnýjunina. Endurnýjun sveitarstjórnar/vatnsveitu á heimæð sem er í eigu annars aðila en sveitarfélagsins/vatnsveitunnar, skal að jafnaði fara fram samkvæmt beiðni viðkomandi eiganda. Sveitarstjórnin/vatnsveitan metur þó hvort hún telur þörf vera á endurnýjun heimæðarinnar.

Eignarhald á öðrum heimæðum skal vera óbreytt nema um annað náist samkomulag milli sveitarstjórnar/vatnsveitu og eiganda heimæðarinnar. Frumkvæði að slíku samkomulagi getur viðkomandi eigandi eða sveitarstjórn/vatnsveita átt.

9. gr.

1. mgr. 20. gr. reglugerðarinnar, sem verður 21. gr., orðast svo:

Eigandi eða réttihafi lóðar við veg eða opið svæði, þar sem dreifið liggur, á rétt á að fá eina heimæð lagða frá vatnsveitulögn. Óski hann eftir að fá fleiri en eina heimæð inn á lóðina af hagkvæmnisástæðum skal hann hlíta þeim reglum um tæknileg atriði sem sveitarstjórn/vatnsveitan setur og skal sú heimæð teljast hans einkaeign, nema sérstakt samkomulag hafi verið gert við sveitarstjórn/vatnsveitu um annað.

10. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 21. gr. reglugerðarinnar, sem verður 22. gr.:

- a. Við 1. mgr. bætist nýr málslíður svohljóðandi: Vatnsinntak skal að jafnaði vera á þeirri hlið húss sem snýr að vatnslögn þeirri sem leggja á heimæð frá, nema sveitarstjórn/vatnsveita samþykki annars konar fyrirkomulag. Sveitarstjórn/vatnsveitu er heimilt að gera kröfu um gerð, staðsetningu og frágang inntaksrýmis.
- b. Í stað orðsins „götuæð“ í 2. mgr. kemur: dreifið.

11. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 22. gr. reglugerðarinnar, sem verður 23. gr.:

- a. Í stað orðsins „götuæðum“ í 1. mgr. kemur: dreifiðum.
- b. Í stað orðsins „götuæðar“ í 2. og 3. mgr. kemur: dreifiðar.
- c. Á eftir orðunum „í götu“ í 4. mgr. kemur: eða opið svæði.

12. gr.

Í stað orðanna „frá götu“ í 3. málsl. 2. mgr. 24. gr. reglugerðarinnar, sem verður 25. gr., kemur: frá dreifið.

13. gr.

Reglugerð þessi sem sett er á grundvelli laga um vatnsveitur sveitarfélaga nr. 81/1991, sbr. lög nr. 149/1995, öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytinu, 19. nóvember 1996.

Páll Pétursson.

Sesselja Árnadóttir.